

Sygn. akt II K 375/12

Sygn. akt 1 Ds. 1151/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Liżyńska

Ławnicy: ---

Protokolant: Magdalena Batog

Prokurator: Tomasz Błaszczuk z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2012 r., 16 listopada 2012 r., 02 stycznia 2013 r., 18 lutego 2013r., 18 marca 2013r., 24 kwietnia 2013r., 17 czerwca 2013r., 24 lipca 2013r. sprawy

J. (...)

syna S. i K. zd. K.

urodz. (...)

w Ś.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 20 do 21 sierpnia 2011 roku w M. na tyłach posesji nr (...) przy ulicy (...) naraził P. D. (1), D. B. (1), P. R., A. K. oraz nieustaloną liczbę ludzi na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w ten sposób, że podpiął jeden z kabli przewodu elektrycznego do drutu stanowiącego element ogrodzenia, który przy pomocy innych kabli – „przedłużaczy” podłączył do gniazdka elektrycznego w domu w skutek czego w nocy z 20 na 21 sierpnia 2011 roku doszło, po dotknięciu przez A. K. elementu ogrodzenia do jego śmiertelnego porażenia prądem,

tj. o przestępstwo z art. 155 k.k. i art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **J. J. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 155 k.k. i art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 21 sierpnia 2011 r. do dnia 19 grudnia 2011 r.;

III. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca C. C. dowód rzeczowy ujęty w wykazie dowodów rzeczowych Drz 311/12 poz. 1, k. 87 a.s. oraz zwraca oskarżonemu J. J. (1) dowód rzeczowy ujęty w wykazie dowodów rzeczowych Drz 312/12 poz. 2, k. 357 a.s. ;

IV. na podstawie art. 47 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej nawiązkę w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania i wymierza mu opłatę w kwocie 300 zł.

UZASADNIENIE

Na podstawie dowodów przeprowadzonych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Oskarżony J. J. (1) razem ze swoją rodziną tj. z żoną A. J. oraz ich małoletnią córką mieszka w M. przy ul. (...) w domu należącym do R. C., w którym wynajmuje pomieszczenia mieszkalne znajdujące się na piętrze przedmiotowej nieruchomości. R. C. wraz z żoną i dziećmi mieszka na stałe na terenie Niemiec, natomiast w jego domu – na parterze mieszka jego brat C. C., który zajmuje się razem z wynajmującym część budynku J. J. (1), pracami porządkowymi na posesji R. C.. Na tyłach posesji znajduje się podwórkó oraz sad. W przedmiotowym ogrodzie rodzina (...) uprawiała warzywniak. Oskarżony hodował również tam króliki.

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego k. 26 – 27

Zeznania świadka C. C. k. 14, 266-267, 426-427, 474 – 475

Opinia sądowo – psychologiczna k. 477-478

Zeznania świadka K. C. k.17, 448

Zeznania świadka R. C. k. 13, 450

Zeznania świadka A. C. k. 449

Oskarżony J. J. (1) oraz brat właściciela posesji C. C. przy użyciu kosiarki elektrycznej na zamianę kosili rosnącą na terenie posesji trawę. Inne osoby nie kosiły trawy i nie używały kosiarki. Kosiarka przed datą zdarzenia, tj. przed 20 sierpnia 2011r. była sprawna.

Dowód:

Opinia biegłego z zakresu badań elektrotechnicznych k. 298- 310, 491-492

Zeznania świadka C. C. k. 14, 266-267, 426-427, 474 – 475

Opinia sądowo – psychologiczna k. 477-478

Zeznania świadka R. C. k. 13, 450

W tym celu w ścianie budynku na piętrze wywiercony został otwór przez który przepuszczono przewód elektryczny, który był podłączony do wtyczki umiejscowionej również na tym samym piętrze. Przewód elektryczny ze ściany przechodził do drewnutni, a później z gniazda wtykowego łączony był dalej za pomocą przedłużaczy. Na końcu znajdował się przewód zakończony wtyczką, umożliwiając łatwe podłączenie kosiarki do prądu i koszenie trawy w tylnej części posesji

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego k. 27

Zeznania świadka C. C. 14,266-267, 426-427, 474 – 475

Opinia sądowo – psychologiczna k. 477-478

Zeznania świadka R. C. k. 13, 450

Jako, że posesja R. C. graniczyła od strony sadu z placem – boiskiem przy Urzędzie Gminy w bliskim sąsiedztwie przedmiotowej nieruchomości często organizowane były różne imprezy masowe, których uczestnicy po nocnych zabawach załatwiali swoje potrzeby fizjologiczne w pobliżu ogrodzenia.

Dowód:

Zeznania świadka C. C. 14, 266-267, 426-427, 474 – 475

Opinia sądowo – psychologiczna k. 477-478

Zeznania świadka T. K. (1) k.460

Zeznania świadka Ł. B. – K. 248-249, 447-448

W dniu 20 sierpnia 2011 r. na placu graniczącym z posesją R. C. organizowany był festyn. W tym dniu oskarżony J. J. (1) przebywał w domu. W dniu tym na terenie posesji w M. przy ul. (...) przebywał również R. C., który z rodziną przyjechał na wesele oraz C. C..

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego k. 27

Zeznania świadka C. C. 14, 266-267, 426-427, 474 – 475

Opinia sądowo – psychologiczna k. 477-478

Zeznania świadka R. C. k. 13, 450

R. C. wraz z rodziną przyjechał z Niemiec do M. w dniu 06 sierpnia 2011r. W dniu 20 sierpnia 2011r. R. C., jego żona oraz dzieci przygotowywali się do wyjścia na przyjęcie weselne. Posesję opuścili około godz. 13.30. W dniu tym nie kosili trawy, nie mieli nawet takiego zamiaru, bowiem zajęci byli przygotowaniami do przyjęcia. W czasie ich pobytu w Polsce nie kosili trawy, bowiem na zmianę zajmowali się tym J. J. (1) i C. C.. C. C. około godziny 13.30 wyszedł do pracy, z której wrócił do domu około godz. 23.15.

Dowód:

Zeznania świadka C. C. 14, 266-267, 426-427, 474 – 475

Opinia sądowo – psychologiczna k. 477-478

Zeznania świadka R. C. k. 13, 450

Zeznania świadka K. C. k. 448

Zeznania świadka A. C. k. 449

J. J. (1) miał tego dnia kosić trawę.

Dowód:

Zeznania świadka C. C. 14,266-267, 426-427, 474 – 475

Opinia sądowo – psychologiczna k. 477-478

J. J. (1) chcąc ograniczyć zachowania uczestników imprez na placu za posesją, wiedząc o zbliżającej się kolejnej imprezie masowej postanowił zareagować i ograniczyć zachowania polegające na wrzucaniu śmieci, czy załatwianiu potrzeb fizjologicznych przy posesji, kradzież królików. Wykorzystując połączenie kabli elektrycznych służących do obsługi kosiarki do trawy, postanowił podłączyć przewód elektryczny do płotu i włączyć w domu zasilanie. Chciał w ten sposób odstraszyć podchodzących do płotu.

Dowód:

Zeznania świadka M. R. k. 233-234, 336-337, 429-430

Zeznania świadka Ł. B. k. 248-249, 447-448

W tym celu odłączył przewód elektryczny od gniazdka znajdującego się w domu następnie udał się do ogrodu, gdzie pociągnął przewód elektryczny, aż pod ogrodzenie. Oskarżony dokonał usunięcia z ostatniego kabla gniazdka wtykowego. Zdjął jednocześnie z jego końcówki otulinę rozłączając przy tym dwa przewody. Oskarżony J. J. (1) usunął z nich częściowo izolację. Jeden z tak przygotowanych kabli przymocował do siatki ogrodzenia, co skutecznie maskowała rosnąca dookoła wysoka trawa. Oskarżony J. J. (1) następnie poszedł do domu, gdzie podłączył przedmiotowy przewód elektryczny do gniazdka. Od tego momentu ogrodzenie znajdowało się pod napięciem elektrycznym. Z uwagi na długość przewodu elektrycznego podłączonego do ogrodzenia, na jego elementach przewodzących prąd elektryczny występowało napięcie o wartości powyżej (...).

Dowód:

Zeznania świadka T. O. k. 237-238, 427-428

Zeznania świadka A. S. k. 252-253, 511-512

Zeznania świadka L. P. k. 231-232, 428

Zeznania świadka M. R. k – 233-234, 336-337, 429

Zeznania świadka M. K. k. 235-236, 445 – 446

Zeznania świadka Ł. B. k. 248-249, 447

Zeznania świadka T. K. (1) k. 460

Protokół oględzin miejsca k. 2-6

Materiał poglądowy k. 30-38

Opinia biegłego z zakresu badań elektrotechnicznych k. 298- 310, 491-492

Na zorganizowany koło posesji oskarżonego festyn przybył również pokrzywdzony A. K.. Podczas imprezy pokrzywdzony przebywał w towarzystwie kolegów z którymi pił alkohol i przemieszczał się w różne miejsca.

Na festynie A. K. spotkał kolegów P. D. (1), D. B. (1), z którymi obejrzał pokaz sztucznych ogni, który miał miejsce po północy. D. B. (1) po obejrzeniu pokazu odłączył się od kolegów i poszedł na plac zabaw.

Dowód:

Zeznania świadka P. D. (1) k. 39, 412 – 413

Zeznania świadka D. B. (1) k. 412

Zeznania świadka P. R. k. 46-47, 413 – 414

Zeznania świadka D. B. (2) k. 241-242, 446

Zeznania świadka M. C. k. 243-244, 447-448

Zeznania G. R. k. 44, 414

Zeznania świadka T. K. (2) k. 413

Pokrzywdzony przebywający w towarzystwie (...) znajdując się pod ogrodzeniem nieruchomości, w której mieszkał oskarżony J. J. (1), zakomunikował potrzebę załatwienia czynności fizjologicznej i w tym celu obrócił się na bok. A. K. oparł się o fragment siatki ogrodzeniowej posesji zamieszkiwanej przez oskarżonego J. J. (1) i w tym momencie nastąpił przepływ prądu rażeniowego przez jego ciało, tj. pomiędzy lewą ręką i nogami. A. K. upadł wpadając do pobliskiego rowu. Po krótkiej chwili P. D. (1) usłyszawszy krzyk pokrzywdzonego podszedł w jego kierunku, aby sprawdzić co się stało.

Dowód:

Zeznania świadka P. D. (1) k. 39, 412-413

Opinia biegłego z zakresu badań elektrotechnicznych k. 298- 310, 491-492

Sprawozdanie z sądowo-lekarskich oględzin ciała A. K.. 254-259

P. D. (1) widząc, iż wszelkie próby nawiązania kontaktu z A. K. nie przyniosły zamierzonego rezultatu pobiegł po kolegów, aby ci pomogli mu wyciągnąć pokrzywdzonego z rowu, który znajdował się w bezpośrednim sąsiedztwie ogrodzenia, do którego oskarżony J. J. (1) podłączył prąd elektryczny.

Dowód:

Zeznania świadka P. D. (1) k.39, 412- 413

Zeznania świadka P. R. k. 46-47, 413 – 414

Zeznania świadka D. B. (1) k. 412

Kolega pokrzywdzonego P. D. (2) podczas udzielania pierwszej pomocy porażonemu prądem A. K. przypadkowo oparł się o drzewo rosnące w miejscu przedmiotowego zdarzenia, do którego była przyczepiona siatka ogrodzeniowa należąca do posesji, na której mieszkał oskarżony J. J. (1). Na skutek bezpośredniego kontaktu z przedmiotowym drzewem P. D. (2) doznał lekkiego porażenia przez prąd.

Dowód:

Zeznania świadka P. D. (2) k. 39, 412- 413

Zeznania świadka P. R. k. 46-47, 413-414

Kuzyn pokrzywdzonego P. R. pomagający przy wyciąganiu ciała pokrzywdzonego A. K. z rowu, pobiegł po pomoc. Na skutek jego interwencji na miejscu zdarzenia pojawili się członkowie ochrony, którzy zabezpieczali festyn. Jeden z ochroniarzy podjął akcję reanimacyjną, aby przywrócić porażonemu przez prąd A. K. funkcje życiowe. Po kilku minutach przyjechało pogotowie, które przejęło prowadzenie akcji reanimacyjnej. Na miejsce wypadku przybyli również policjanci. Na skutek porażenia prądem elektrycznym nastąpił zgon A. K.. Powodem porażenia

było wystąpienie niebezpiecznego napięcia dotykowego na metalowych (przewodzących) częściach elementów konstrukcyjnych ogrodzenia po podłączeniu do niego żyły przewodu elektrycznego.

Dowód:

Zeznania świadka P. R. k. 46-47, 413-414

Zeznania świadka D. K. k. 325, 461

Zeznania świadka D. N. k. 329, 461 – 462

Zeznania świadka R. T. k. 327, 462

Zeznania świadka P. D. (1) k. 413

Zeznania świadka J. P. k. 239, 428-429

Sprawozdanie z sądowo-lekarskich oględzin ciała A. K.. 254-259

Oskarżony J. J. (1) udał się na festyn, na którym obecna była również jego żona A. J.. Po powrocie do domu oskarżony z małżonką położyli się spać.

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego k. 27

Przed zaśnięciem J. J. (1) poinformował żonę o przedmiotowym podłączeniu prądu do siatki. A. J. natychmiast wyjęła wtyczkę z gniazda na piętrze podającego napięcie na ogrodzenie.

Dowód:

Zeznania świadka M. R. k – 336, 429

Zeznania świadka Ł. B. – K. 248-249, 447-448

Około godz. 5.30 do domu w M. przy ul. (...) wrócili z przyjęcia weselnego R. C. z rodziną. Chwilę później do mieszkania przyszli funkcjonariusze policji informując o śmierci pokrzywdzonego i podłączeniu prądu do ogrodzenia ich posesji.

Zeznania świadka K. C. k.17, 448

Zeznania świadka R. C. k. 13, 450

Zeznania świadka A. C. k. 449

Oskarżony J. J. (1) ma 42 lata. Jest żonaty i posiada jedną córkę w wieku 16 lat. Oskarżony jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Pozostaje na utrzymaniu żony, która pracuje jako opiekunka osób starszych i z tego tytułu osiąga miesięczne dochody w wysokości około 1 000 złotych. Oskarżony J. J. (1) był wcześniej karany za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.

Dowód:

Wyjaśnienia oskarżonego k. 411

Zapytanie o udzielenie informacji o osobie k. 514

Dane o karalności k. 514

Oskarżony J. J. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego, jak również przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Podczas przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego złożył wyjaśnienia wskazując, iż w sobotę 20 sierpnia 2011 r. pomiędzy godziną 14.00 – 15.00. rozciągnął przewód elektryczny wzdłuż ogrodu i podłączył go do wtyczki z zamiarem skoszenia trawy. Oskarżony wskazał, iż na końcówce kabla kosiarki nie było wtyczki, a znajdowały się tam jedynie dwa kable, które skręcało się przy ręczce kosiarki i wówczas możliwe było koszenie trawy. Kable były wkładane do wtyczki kosiarki. Oskarżony J. J. (1) przyznał również, że zapomniał wyłączyć kabel doprowadzający prąd elektryczny do ogrodu od gniazdka. Oskarżony oświadczył, iż przedmiotowy przewód elektryczny pozostawił w odległości około metra od ogrodzenia znajdującego się na tyłach posesji, gdzie miał miejsce wypadek. Oskarżony J. J. (1) zaprzeczył faktowi jakoby to on miał podłączyć kabel doprowadzający napięcie elektryczne do siatki ogrodzeniowej w miejscu, w którym doszło do porażenia prądem elektrycznym A. K..

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd doszedł do przekonania, iż wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1) złożone przez niego w toku postępowania przygotowawczego, a które zostały w niezbędnym zakresie odczytane na rozprawie głównej nie przyznającego się do popełnienia zarzucanego mu czynu karalnego, w dużej mierze nie zasługują na wiarę. Stanowią one jedynie przyjętą przez niego linię obrony, nie znajdującą potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. Wyjaśnienia jego są, bowiem odosobnione i nie znajdują odzwierciedlenia w ustalonym stanie faktycznym, a także nie znajdują uzasadnienia w zasadach logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Wyjaśnieniom jego przeczą przede wszystkim dowody w postaci zeznań świadków: P. D. (1), T. O., M. R., M. K., Ł. B., P. H., T. K. (1), D. K., R. T., A. S., jak również opinia biegłego z zakresu badań elektrotechnicznych - T. Ł.. Sąd dał wyjaśnieniom oskarżonego jedynie co do faktu podłączenia kabla doprowadzającego prąd do ogrodu do gniazdka w dniu 20 sierpnia 2011 r., co potwierdza częściowo C. C. wskazując, iż tym razem trawę miał kosić (...) i miał ją kosić w piątek lub w sobotę. Logiczna korelacja zeznań C. C. i wyjaśnień oskarżonego (...) wskazuje na wiarygodność wyjaśnień oskarżonego w tym zakresie. W pozostałym zakresie wiarygodności tym wyjaśnieniom odmówił. Zeznania świadków – R., B. jednoznacznie wskazują, iż to oskarżony (...) podłączył przewód do siatki ogrodzeniowej. Świadczenie ci, osoby postronne dla oskarżonego, powyższe informacje uzyskały bezpośrednio od żony oskarżonego A. J., która wskazała, iż to jej mąż podłączył kabel do siatki ogrodzeniowej. Świadczenie tym Sąd w pełni dał wiarę, bowiem nie znalazł żadnych okoliczności, które w sposób negatywny mogłyby wpływać na odmienną ocenę zeznań tych świadków. M. R. jest funkcjonariuszem policji, natomiast Ł. B. pracownikiem Zakładu (...) – nie mają oni żadnego interesu by w sposób bezpodstawny pomawiać właśnie oskarżonego i wskazywać na jego sprawstwo w zakresie przypisanego mu czynu. Świadczenie powtórzyli treści, które usłyszeli z usta A. J.. Nieliczne odmienności w szczegółach, które pojawiły się w zeznaniach świadków składanych w toku postępowania przygotowawczego i tych złożonych przed Sądem wynikają z upływu czasu. Jest to zrozumiałe, bowiem od zdarzenia do wysłuchania świadków przed Sądem upłynęło ponad półtora roku, zaś specyfika zawodów wykonywanych przez świadków, gdzie liczne incydenty pojawiają się każdego dnia, tłumaczy w sposób zrozumiały te odmienności. Wyjaśnieniom oskarżonego przeczy także opinia z zakresu badań elektrotechnicznych, w której biegły bez jakichkolwiek wątpliwości wskazał, iż „na elementach stykowych wtyczki przyłączeniowej kosiarki nie ujawniono śladów nadtopień metalu charakterystycznych dla zjawiska iskrzenia elektrycznego. Jednoznacznie przeczy to wersji przedstawionej przez oskarżonego, iż przewody podłączało się bezpośrednio do kosiarki i w ten sposób się ją użytkowało.

Sąd kolejno poddał wnikliwej analizie zeznania świadków pod względem zgodności ich zeznań w toku całego postępowania, jak i spójności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. Analizując zeznania świadka P. D. (1) Sąd zwrócił uwagę, iż świadek ten zarówno przed, w ciągu trwania zdarzenia, jak i po jego wystąpieniu przebywał w bezpośredniej bliskości w stosunku do osoby pokrzywdzonego A. K.. Zatem posiada wiedzę w zakresie przebiegu całego zdarzenia. Sąd nie doszukał się żadnych czynników wskazujących na brak wiarygodności tego świadka. Zeznania P. D. (1) od początku postępowania przygotowawczego, a także przed Sądem były stanowcze, konsekwentne nie wykazujące rozbieżności pomimo upływu czasu. Poza tym jako osoba postronna, nie związana z uczestnikami zdarzenia więzami rodzinnymi, nie ma interesu, aby jego zeznania potwierdzały

wersję zdarzenia przedstawianą przez jedną ze stron postępowania. Brak jest zatem podstaw do odmówienia wiary zeznaniom świadka i przyjęcia, iż w sposób bezpodstawny obciąża on oskarżonego.

Zeznania świadka P. D. (1) potwierdza treść zeznań świadka P. R.. Chociaż, nie był on naocznym świadkiem zajścia to z uwagi na bliskość jego miejsca przebywania i jego natychmiastową obecność tuż po wystąpieniu zdarzenia, a przede wszystkim na branie przez niego udziału w czynności wyciągania A. K. z rowu znajdującego się tuż przy posesji, w której mieszkał oskarżony, to sąd uznał, je za wiarygodne.

Wersję ferowaną przez świadków D. i R. potwierdzają również zeznający w sprawie pracownicy ochrony w osobach D. N., R. T., D. K. oraz świadek D. B. (1). Sąd doszedł, do przekonania na podstawie zasad logicznego myślenia, iż gdyby oskarżony J. J. (1) nie dokonał podłączenia przewodu eklektycznego doprowadzającego prąd do ogrodu do gniazdka znajdującego się w korytarzu na pierwszym piętrze budynku, gdzie mieszkał oraz do ogrodzenia sąsiadującego z terenem, na którym odbywał się festyn, które w tym samym momencie zaczęło znajdować się pod napięciem elektrycznym to nie doszłoby do zdarzenia skutkiem, którego było porażenie prądem pokrzywdzonego A. K., a w konsekwencji jego zgon. Bezpośrednią przyczyną śmierci A. K. było zatem porażenie prądem rażeniowym, co potwierdzone zostało opinią z zakresu badań elektrotechnicznych oraz sprawozdaniem z sądowno – lekarskich oględzin zwłok A. K.. Obie opinie Sąd uznał za wyczerpujące, sporządzone zgodnie z wiedzą specjalistyczną, gdzie wnioski wypływają z logicznej analizy badań. W ocenie sądu przyjęcie innej wersji zdarzeń nie ma racji bytu na gruncie treści zeznań jakie były składane przez licznych świadków w toku przewodu sądowego. Tym bardziej, że z treści zeznań świadków C. C. oraz T. K. (1) pojawił się wątek wchodzenia osób postronnych na teren posesji oskarżonego, gdzie dokonywały one załatwiania potrzeb fizjologicznych oraz kradzieży królików hodowanych przez J. J. (1). Z tego też powodu jak zeznał świadek C. C. razem z oskarżonym dokonał montażu siatki ogrodzeniowej w miejscu, gdzie doszło do porażenia prądem pokrzywdzonego A. K.. Również sam oskarżony J. J. (1) składając wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym, przyznał, iż w dniu 20 sierpnia 2011 r. podłączył przewód do gniazdka z napięciem elektrycznym. Na sprawstwo oskarżonego bezpośrednio wskazują również w dalszym ciągu wspomniane wyżej zeznania świadków funkcjonariuszy Policji – T. K. (1) oraz M. R. oraz pracownika Zakładu (...) - obecnych przy pierwszej rozmowie jaka została przeprowadzona z żoną oskarżonego A. J. tuż po ujawnieniu wypadku podczas czynności służbowych dokonywanych na miejscu zdarzenia. Jednoznacznie stwierdziła ona wtedy, iż to oskarżony J. J. (1) dokonał podłączenia kabla do źródła prądu elektrycznego, który doprowadzał napięcie do siatki ogrodzeniowej. Świadkowie zapamiętali słowa żony oskarżonego i zostały one odzwierciedlone w toku składanych przez świadków zeznań. Zeznania świadków Ł. B., T. K. (1), M. R. sąd uznał za wiarygodne albowiem nie doszukał się w ich treści niespójności z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie. W związku z czym sąd dał im wiarę. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka C. C., aczkolwiek w zakresie tego kto miał kosić trawę w dniu zdarzenia Sąd dał wiarę jego zeznaniom składanym w toku postępowania przygotowawczego. Sąd uznał, iż późniejsze jego zeznania wynikają z chęci ochrony oskarżonego przed odpowiedzialnością karną, jednakże są one nielogiczne. Świadek C. C. oświadczył, iż choruje na schizofrenię. Sąd przesłuchał go zatem przy udziale biegłego psychologa, który stwierdził jedynie dominację u świadka zaburzeń emocjonalnych. Stwierdził, iż świadek C. C. nie ujawnia skłonności do konfabulacji, ma osłabioną pamięć, stąd odtwarzanie zdarzeń może być niedokładne.

Mając na uwadze powyższe rozważania zdaniem Sądu nie prawdopodobnym jest, aby przedmiotowego czynu dokonały osoby trzecie. Z całości materiału dowodowego jaki został zebrany w toku toczącego się postępowania można fakt taki z całą pewnością wykluczyć. Chociaż Sąd nie dysponował w przedmiotowej sprawie bezpośrednim dowodem na okoliczność, iż to oskarżony podłączył przewód elektryczny do siatki ogrodzeniowej, nikt bowiem nie widział oskarżonego, który podłączał kabel do siatki ogrodzeniowej, to należy mieć na względzie, iż orzeczenie Sądu nie zawsze musi opierać się na dowodzie bezpośrednim, gdy z innych dowodów pośrednich poprzez logiczną analizę, jak również doświadczenie życiowe da się wyciągnąć bezpośrednio wnioski stanowiące wyjaśnienie okoliczności i poszczególnych zachowań, a przez to kompleksowo ocenić i stwierdzić bez żadnych wątpliwości, że oskarżonemu należy przypisać sprawstwo i winę, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie.

Zeznania świadków w osobach funkcjonariuszy Policji oraz pracownika Zakładu (...) analizowane powyżej, którzy przybyli na miejsce zdarzenia potwierdzają wersję zdarzeń ferowanych przez oskarżyciela publicznego.

Świadek w osobie T. O. funkcjonariusza Policji, który przybył na miejsce zdarzenia jako technik kryminalistyki mającego z zadanie ujawnienia, zabezpieczenia oraz dokumentacji śladów i dowodów ujawnionych na miejscu dokonania przestępstwa zeznał, iż w trawie dostrzegł leżący przewód elektryczny i idąc dalej za kierunkiem jego ułożenia na podłożu zostało stwierdzone, iż na terenie posesji, w której mieszkał oskarżony J. J. (1), występował biały przewód elektryczny biegnący w kierunku drzew wprost do wnętrza nieruchomości, w której zamieszkiwał oskarżony. Świadek T. O. zeznał, iż przedmiotowy przewód składał się z kilku elementów prowadził do sadu na teren podwórka wcześniej wymienionej posesji z stamtąd do wiaty, a potem przez dach komórki do otworu wywierconego w ścianie domu i dochodził do gniazdka znajdującego się w korytarzu. Ten fakt został potwierdzony treścią zeznań świadków: M. R., M. K., Ł. B., P. H., T. K. (1), D. K., T. Ł., A. S.. Sąd dał wiarę także świadkowi J. P., który scharakteryzował miejsce zdarzenia. Sąd nie znalazł podstaw, tak jak wskazanym wyżej świadkom, by odmówić mu wiarygodności.

Świadek Ł. B. będący pracownikiem pogotowia energetycznego zeznał przed sądem, iż po przybyciu na miejsce zdarzenia na okoliczność ewentualnego wystąpienia napięcia w siatce ogrodzeniowej dokonał czynności sprawdzającej ten fakt przy pomocy urządzenia w postaci wskaźnika napięcia. Wynik pomiaru jednoznacznie stwierdził, iż w miejscu, gdzie pokrzywdzony dotknął się przedmiotowego ogrodzenia było obecne napięcie elektryczne, co potwierdzają również zeznania świadków M. R., P. H..

Zeznania świadków M. K., Ł. B., P. H., D. K., T. Ł. oraz A. S. są logiczne i wzajemnie się uzupełniają jak, również korelują z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Zeznania świadków K. C., A. C. i R. C. potwierdzają jedynie fakt zamieszkiwania rodziny (...) w posesji w sąsiedztwie, której wydarzyło się wydarzenie będące przedmiotem niniejszego postępowania. Sąd w dużej mierze dał im wiarę, w szczególności co do godzin przebywania poza domem, także co do tego, iż to J. J. (1) z C. C. kosili trawę na posesji, nawet w czasie obecności w domu właścicieli. Jednak Sąd nie dał świadkom wiary co do tego, iż od momentu zdarzenia nie rozmawiali z J. (...) oraz jego żoną A. J. o zaistniałym zdarzeniu oraz o tym kto dokonał przyłącza kabla do siatki ogrodzeniowej. W tym zakresie ich zeznania są sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Być może świadkowie ci z niewiadomych powodów chcą chronić oskarżonego przed odpowiedzialnością. Oskarżony wynajmuje część domu C. i być może łączą ich stosunki przyjacielskie, które motywują takie zachowania. Sąd dał też wiarę świadkowi R. F. nie znajdując podstaw by tej wiarygodności temu świadkowi odmówić, chociaż zeznania tego świadka nie miały wpływu na karnoprawną ocenę zachowania R. J. w dniu 20 sierpnia 2011r. Także treść zeznań świadka T. K. (2) stanowi jedynie dowód tego, że jego syn udał się na festyn w M.. Ustalając stan faktyczny Sąd nie wziął pod uwagę treści zeznań T. W., bowiem nie mają one wpływu na odpowiedzialność J. J. (1). Sąd dał również wiarę świadkowi G. R., która potwierdziła wersję przedstawioną jej przez syna P. R. oraz D. B. (3) i M. C., którzy potwierdzili jedynie okoliczność przebywania A. K. na festynie i zaistnienie zdarzenia. Nie posiadali jednak żadnych szczegółowych informacji odnośnie zdarzenia z udziałem A. K..

Świadek A. J. - zona oskarżonego oraz jego córka A. J. złożyły oświadczenie w trybie art. 182 k.p.k., iż korzystają z prawa do odmowy złożenia zeznań, dlatego też Sąd pominął zeznania tych świadków w całości.

W oparciu o zebrane dowody sprawstwo i wina oskarżonego, zdaniem Sądu, nie budzą wątpliwości.

Zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przedmiotowe i podmiotowe przestępstwa określonego w art. 155 k.k. Oskarżony, bowiem w dniu 20 sierpnia 2011 roku w dokonał podłączenia kabla do źródła prądu elektrycznego, a który to kabel następnie przymocował do siatki ogrodzeniowej znajdującej się na terenie posesji w wyniku czego A. K. został porażony prądem w skutek czego poniósł śmierć.

Przepis art. 155 k.k. stanowi ochronę dla życia człowieka, który stanowi jednocześnie przedmiot czynności wykonawczej regulowanego tym przepisem przestępstwa nieumyślnego spowodowania śmierci. Cechą strony

podmiotowej tego przestępstwa jest nieumyślność. Zatem sprawca nie chce, a nawet nie godzi się na spowodowanie śmierci człowieka, chociaż przewiduje taką możliwość lub może ją przewidzieć. Śmierć człowieka jest niezamierzonym skutkiem działania podjętego przez sprawcę. Nieumyślność w działaniu sprawcy przejawia się w zaniedbaniu przez jego osobę powinności przewidywania skutków jakie może wywołać popełniony przez niego czyn zabroniony.

Postępowanie dowodowe wykazało, iż w przedmiotowej sprawie swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona w/w czynu zabronionego. Oskarżony swoim postępowaniem w postaci podłączenia prądu elektrycznego do ogrodzenia posesji doprowadził do sytuacji, w której pokrzywdzony A. K. został porażony prądem, co też stało się przyczyną jego zgonu. Jego zamiarem z pewnością nie było wywołanie takiego skutku, zaś miało to na celu odstraszenie od podchodzenia pod jego posesję osób postronnych. Oskarżony nie przewidział, konsekwencji swojego zachowania.

Na podstawie analizy przedmiotowej sprawy Sąd doszedł do przekonania, iż zachowanie oskarżonego J. J. (1), jakie miało miejsce w dniu 20 sierpnia 2011 r. wyczerpało również znamiona przestępstwa z art. 160 § 1 k.k. Do znamion przestępstwa narażenia na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia człowieka należy skutek w postaci niebezpieczeństwa dla życia i zdrowia. Niebezpieczeństwo w przedmiotowej sytuacji oznacza sytuację, zespół zjawisk odrębny od samego czynu popełnionego przez sprawcę, charakteryzujący się dynamicznym rozwojem mającego możliwość przechodzenia w inny stan. Bezpośredniość natomiast to stan, w którym nieuchronnym następstwem dalszego rozwoju sytuacji jest niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia bez konieczności pojawienia się jakichś nowych czynników. Przystępstwo uregulowane art. 160 § 1 k.k. można popełnić jedynie umyślnie. Zatem sprawca musi mieć świadomość, iż jego postępowanie może doprowadzić do narażenia na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia człowieka. W przedmiotowej sytuacji oskarżony J. J. (1) podłączając przewód do sieci energetycznej, który następnie doprowadził napięcie do siatki ogrodzeniowej spowodował niebezpieczeństwo dla nieograniczonej liczby, a w szczególności znajdujących się z A. K. osób P. D. (1), D. B. (1) i P. R. w postaci utraty życia lub zdrowia na skutek mogącego wystąpić porażenia prądem elektrycznym, którego zresztą doznał P. D. (1), w przypadku zetknięcia się osób z siatką ogrodzeniową. Niebezpieczeństwo było realne tym bardziej, iż nieopodal posesji odbywał się festyn, a jak wynika z postępowania dowodowego liczne osoby podchodziły do posesji, gdzie mieszkał oskarżony w celu załatwienia potrzeb fizjologicznych.

Umyślność zachowania oskarżonego w formie zamiaru ewentualnego odnośnie przypisanych mu czynów nie budziła wątpliwości Sądu. Z ustalonych okoliczności faktycznych wynika, że oskarżony podłączył do źródła sieci energetycznej kabel, który wprowadził ogrodzenie pod napięcie, czego skutkiem było porażenie prądem pokrzywdzonego A. K., a w następstwie, którego nastąpiła jego śmierć. Tym bardziej, że właściwości prądu elektrycznego są powszechnie znane każdemu przeciętnemu człowiekowi posiadającemu zasób podstawowej wiedzy.

Sąd uznał również, że oskarżony zawinił popełnienia zarzucanego mu czynu albowiem, jako osoba dojrzała, poczytalna i znajdująca się w warunkach możliwości dokonania wolnego wyboru zachowania się dopuścił się czynu, z którego naganności i bezprawności zdawał sobie w pełni sprawę. Nie zachodziła zdaniem Sądu żadna z okoliczności wyłączających winę.

Bacząc na regulację art. 11 § 2 k.k. w przedmiotowej sytuacji czyn karalny popełniony przez oskarżonego J. J. (1) jak to zostało wyżej wskazane wypełnił znamiona dwóch przestępstw uregulowanych w art. 155 k.k. oraz art. 160 § 1 k.k. W związku z powyższym sąd dokonał skazania za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. Zgodnie z dyspozycją art. 11 § 3 k.k. sąd wymierzył oskarżonemu karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą. W przedmiotowej sytuacji przepis art. 155 k.k. za przestępstwo nieumyślnego spowodowania śmierci przewiduje surowszą sankcję karną – w postaci kary pozbawienia wolności w wymiarze od 3 miesięcy do lat 5 niż art. 160 § 1 k.k. za przestępstwo narażenia na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia człowieka – karę pozbawienia wolności do lat 3. W związku z powyższym o kwestii wyboru przepisu decydujące znaczenie ma ustawowe zagrożenie.

Sąd kierując się w/w przesłanką oraz dyrektywami sądowego wymiaru kary z art. 53 k.k. wymierzył oskarżonemu za czyn opisany w części wstępnej wyroku karę jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia (art. 115 § 2 k.k.).

Przy wymiarze kary podstawową okolicznością obciążającą była znaczna społeczna szkodliwość tego typu czynu, naganność zachowania oskarżonego i jego bezmyślność, nie liczenie się z konsekwencjami zachowania przejawiająca się okolicznościami, w których doszło do śmierci pokrzywdzonego A. K. oraz do spowodowania niebezpieczeństwa utraty życia lub zdrowia nieograniczonej liczby ludzi. Należy także podkreślić, iż oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, iż jego zachowanie w przedmiotowej postaci może stać się przyczyną wypadku porażenia prądem jakiegokolwiek przypadkowej osoby.

Zdaniem Sądu wymierzona oskarżonemu kara odpowiada stopniowi winy oraz stopniowi społecznej szkodliwości czynu. Ważąc wymiar kary, Sąd kierował się także ogólnymi dyrektywami wymiaru kary i dlatego też wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ta ma osiągnąć. Podnieść jednak należy, iż określając wysokość kary Sąd winien także kierować się celami prewencji szczególnej, jako jednego z zasadniczych elementów decydujących o surowości represji. Sąd uznał, że jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności w pełni zrealizuje zamierzone cele zarówno prewencji ogólnej i szczególnej oraz zachowa odpowiednią proporcję pomiędzy wszystkimi dyrektywami wymiaru kary. Sąd doszedł do przekonania, że nie istnieją podstawy do zastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 21 sierpnia 2011 r. do 19 grudnia 2011 r.

Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwraca C. C. dowód rzeczowy ujęty w wykazie dowodów rzeczowych Drz 311/12 poz. 1, k. 87 a.s. oraz oskarżonemu J. J. (1) dowód rzeczowy ujęty w wykazie dowodów rzeczowych Drz 31/12 poz.2, k. 357 a.s.

Mając na uwadze regulację art. 47 § 1 k.k. Sąd zasądził od niego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej nawiązkę w kwocie jednego tysiąca złotych. Zdaniem Sądu nawiązka będzie stanowić dla oskarżonego dolegliwość finansową i zdaniem Sądu jedynie połączenie tego środka karnego z karą pozbawienia wolności zrealizuje w całości cel kary. Orzeczona wysokość nawiązki nie przekracza stopnia winy oskarżonego.

Nie znajdując podstaw do zwolnienia oskarżonego J. (...) od poniesienia kosztów sądowych Sąd zasądził również od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania wymierzając mu opłatę w kwocie 300 zł na podstawie art.626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k, art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1973 r. Nr 27 poz. 152 ze zm.).